

ROSE WOODS

Egy új esély

adamo books kiadó

Kiadó: ADAMO BOOKS KFT.

<http://adamobooks.com>

Felelős kiadó:
ADAMO BOOKS KFT. ügyvezetője

Copyright © ADAMO BOOKS KFT. Budapest, 2015

ISBN 978-963-387-014-3

**Rose Woods –Egy új esély
novella**

Shania és Jeremiah története

©Másolás csak a szerző nevének feltüntetésével
<http://www.angyalidemonok.blogspot.com/>

Jeremiah a kőfal árnyékában állt, nem messze a kaputól. Forró homlokát a hideg felülethez támasztotta, és azért fohászzkodott, hogy a kojotok megjelenjenek, és véget vessenek a szenvedésének végre.

– Micsoda ostobaság – morogta rosszkedvűen, és rugdosni kezdte maga körül a havat, mint egy gyerek, aki tehetetlenségében a körülötte lévő tárgyakon vezeti le a haragját. – Úgysem tűrném télenül, hogy kárt tegyenek bennem.

Felsőhajtott, és elgondolkodva nézte a párafelhőt, ami a sóhaja nyomán keletkezett a kristálytisztza, fagyos levegőben.

Ez a hajó elment – állapította meg, csak úgy saját magának. És, ha már mindenáron maradni akart, a járművekkel példálózó hasonlatoknál, be kellett látnia, hogy nem szabad olyan szekér után szaladnia, amelyik nem akarja felvenni.

Harcolt a lányért. Isten látja lelkét, mindent megtett. Még olyasmit is, amire cseppet sem volt büszke. De Sasha beleszeretett Ephramba, már akkor, mikor először meglátta. Ezt csak a vak nem vette észre. Ha nem érezte volna, ugyanezt a villámcsapás-szerű szerelmet maga is a lány iránt, ha nem hitte volna, hogy a sors egyébként is neki rendelte, ha nem bízott volna vakon abban, hogy meg tudja hódítani, már rég feladta volna. Ám, mikor Sasha mellette volt, és ránézett gyönyörű szemeivel, amelyek tele voltak bizalommal, kedvességgel és figyelemmel...

Íránta.

Úgy tudott figyelni rá, mintha csakis ő létezne a világon. Úgy, ahogy még előtte, soha senki. Ha beszélt, a lány nem foglalkozott senki mással, csakis vele. Mintha ő is számított volna. Mintha csak ő számított volna.

Olyankor feltámadt benne a vágy, hogy mégis meghódítsa. Elvegye a bátyjától, mindkettejük akarata ellenére. Tudta, hogy Sasha vonzódik hozzá. Ha Ephram nem lenne...

Dühében a falba öklözött. Már nem volt elég, hogy a havat rugdosta. Érezni akarta, hogy annak, amit mérgében tesz, van eredménye. Ha más nem, hát eltörik néhány ujja. De akkor is fizikai, kézzelfogható bizonyítéka lesz annak, hogy nem tűrte tétlenül, hogy élete szerelme egy másik férfival legyen boldog. A saját testvérével.

Ismét ütött egyet, majd nézte a felhorzsolt bőrt a bütykén. Most aztán jól megcsinálta. Az anyja és Sasha is kíváncsi lesz arra, mi történt vele, Zachary pedig pontosan tudni fogja, hogy tehetetlen haragjában mit művelt. Talán még Ephram is. Nem kell ahhoz gondolatolvasónak lenni, hogy rájöjjön. Gyerekes volt. Röhejes.

– Á, kit érdekel, mit gondolnak! – mordult fel, megint csak hangosan, és hogy az elhatározásának nyomatékot adjon, még egyet behúzott a falnak. – Basszus! Ez már tényleg fáj.

Igaza van Zachary-nek – állapította meg. Anyyira önhitt és hányingerkeltően egoista volt idáig. Természetesnek vette, hogy Ephram mindig, mindenben a kedvére tett. Meghártrált minden egyes vitájuk elől, és teret engedett neki, bármilyen ostobaságról volt is szó. Ő eleinte csak azt akarta bizonyítani, van olyan jó, mint a

bátyja. Merő féltékenységből próbált mindig jobb, több, nagyszerűbb lenni. Ephram, alapvetően olyan ember volt, aki bármibe is kezdett, mindenben sikeres lett végül. Mikor gyerekek voltak, ő ezt egyáltalán nem tudta elviselni. Ott volt a nagy, erős, okos elsőszülött, az ő tízévnyi élettapasztalatával, az ügyességével és kitartásával. És ott volt az aranyos, védtelen kisöcs, akit a pusztaságért szerettek. Ha folyt a nyál a szájából, már azért is megdicsérték, nem, hogyha még meg is szólalt. Ő pedig ott volt középen. Se nem nagy, se nem kicsi. A lehető legrosszabb helyzet. Egy gyereknek legalábbis.

Zachary persze, tényleg aranyos és védtelen volt. Vele nem tudott mit kezdeni. De Ephrammal lehetett versengeni. Mikor fordult át ez a testvérek közötti rivalizálás, ilyen kétségbeesett győzni akarásba? Mikor vált számára természetessé, hogy Ephram mindig, minden körülmények között feláldozza magát, az ő érdekében? Míg Zachary nem figyelmeztette, még csak észre sem vette, hogy erről van szó.

Tudta persze, hogy Ephram időnként, szántszándékkal engedte őt maga elé. Hagyta nyerni. Először csak apróságokban, azután már nagyobb dolgokban is. Csak, hogy ő, Jeremiah örüljön. Egy idő után, már el is várta tőle, hogy engedjen, és később, mikor kiderült, hogy képességgel rendelkezik, már ő maga is elhitte, hogy sokkal jobb a bátyjánál.

Zachary szerint viszont, arról volt szó inkább, hogy Ephram tudatosan a háttérbe húzódott. Főleg, mióta a szülei meghaltak. Hibásnak érezte magát, elvégre, ő vezette az autót, amiben halálukat lelték. Belőle pedig, idő közben szép lassan, egy valódi személtáda vált, aki elhitette magával, megérdemli, hogy mindig, minden

körülmények között ő legyen a befutó, mert sokkal jobb a bátyjánál.

Most azonban, Ephram végre a sarkára állt. Talált valamit, amit sokkal jobban akart attól, hogy az öccsét boldognak lássa. Valamit, amiért hajlandó volt, mindent megtenni. Vagy inkább valakit. Ő pedig, bármennyire szeretett is győzni, nem akarta, hogy a testvére feláldozza magát miatta. Ebből elég volt. Már nem kisgyerek többé, aki a saját önértékelési zavarait egy másik ember fejére hárítja. És ha néha, meg is fordult a fejében, ha Ephram a baleset előtt jobban figyel, akkor a szülei még mindig élnének, azért soha nem hibáztatta a bátyját. Az vesse rá az első követ, akinek hasonló, keserű gondolatok, még soha nem okoztak álmatlan percek. Viszont, arról szó sem volt, hogy a baleset miatt valamiféle vezeklést kívánt volna Ephramtól. Ő ugyanúgy megérdemelte a boldogságot, mint bárki más. És, ha ehhez Sashára van szüksége, akkor legyen. Csak ne szeretné annyira azt a lányt ő is.

Fázott, úgyszólván elindult, vissza a házba. Elhatározta, hogy felnőtt módon fog viselkedni. És, ha rosszul érzi magát emiatt, nos, az az ő baja lesz. Nem zúdíthatja folyton a keserűségét a családjára.

Néhány lépés után azonban megtorpant. Meghallotta a hó ropogását, ahogyan a fagyos felület beszakadt valakinek, vagy valaminek a talpa alatt. Ahhoz képest, hogy nem sokkal korábban még egy kojót támadásért fohászzkodott, túlságosan is megrémült a lehetőségtől, hogy az imája meghallgattatásra talált.

De nem prérifarkas tűnt elő az épület sarka mögül. Valami sokkal rosszabb: Shania.